

Lovforslag nr. L 19. Fremsat den 7. oktober 1982 af industriministeren

Forslag

til

Lov om ændring af søloven

§ 1

I søloven jfr. lovbekendtgørelse nr. 353 af 1. juli 1974 som ændret ved § 1 i lov nr. 645 af 13. december 1978 foretages følgende ændringer:

1. § 53, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Partrederiets fordringshavere kan for så vidt angår forpligtelser, som påhvilede rederiet ved overgangen alene holde den tidligere partreder ansvarlig. For rederiforpligtelser der er stiftet efter overgangen, er kun erhververen ansvarlig. Er overgangen ikke anmeldt til skibsregisteret er dog også den tidligere partreder ansvarlig over for trediemand, der har indgået aftale med rederiet uden at kende eller burde kende overgangen.«

2. § 120, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Erstatningen skal dog ikke overstige 666,67 særlige trækningsrettigheder (SDR) for hvert kollo eller anden enhed af godset eller 2 SDR pr. kilo bruttovægt af det gods, som er tabt, skadet eller forsinket, afhængig af, hvad der giver det højeste beløb. Ved særlige trækningsrettigheder forstås den i § 366 omhandlede regneenhed. Datoen for omregning skal bero på domstolslandets lovgivning.«

3. § 171, stk. 2 og 3 affattes således:

»Stk. 2. Ved »passager« forstås den person, der befordres eller skal befordres med skib i henhold til en befordringsaftale, samt den, som med bortfragterens samtykke ledsa-

ger et køretøj eller levende dyr, som dækkes af en aftale om befordring af gods.

Stk. 3. Ved »rejsegods« forstås enhver genstand, herunder køretøj, som befordres i tilslutning til en aftale om passagerbefordring, samt værdigenstande som nævnt i § 189, stk. 2. Ved »håndbagage« forstås rejsegods, som passageren har i sin varetægt eller i sin kahyt, eller som passageren medfører i eller på sit køretøj. Reglerne om rejsegods anvendes ikke, hvis godset befordres i henhold til et certeparti eller konnossement eller et dokument, som benyttes ved godsbefordring.«

4. § 189, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Bortfragteren er ikke ansvarlig for tab af eller skade på penge, værdipapirer og andre værdigenstande, såsom sølv, guld, ure, juveler, smykker og kunstgenstande, medmindre de er modtaget af bortfragteren til opbevaring i sikkerhed.«

5. § 191, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved dødsfald eller personskade har den, som kræver erstatning, også bevisbyrden for, at skaden skyldes fejl eller forsømmelse fra bortfragteren selv eller nogen, han svarer for. Er skaden indtruffet ved eller i forbindelse med forlis, sammenstød, strandning, eksplosion, brand eller som følge af mangler ved skibet, har dog bortfragteren bevisbyrden for, at der ikke er udvist fejl eller forsømmelse.«

6. § 192 affattes således: